

Posudek na bakalářskou práci sl. Karolíny ŠÍMOVÉ *Mikrosonda do názorového světa současných obecních kronikářů (na příkladu kronikářů v mikroregionech Český kras-Pláně a Region Jihozápad)*. Praha: UK v Praze, Fakulta humanitních studií 2011, 97 s.

Bakalářskou práci sl. Karolíny Šímové se do české etnografie vrací téma kronik a kronikářů. Výsledky svého výzkumu autorka srovnává zdařile s výsledky, k nimž dospěl poslední významnější výzkum etnografky Zdeňky Vaněčkové ze sedmdesátých i osmdesátých let minulého století. Jde přitom o práci v mnoha ohledech více než příkladnou.

Studentka svůj text velmi přehledně rozčlenila na kapitolu věnovanou cílům, vzorku (pěkné charakteristice pěti vybraných obcí zvolených mikroregionů a profilům informátorů – kronikářů /zde se nepodařilo zjistit pouze jejich politické preference/) a vhodně zvoleným metodám (především polostrukturované rozhovory, zúčastněné pozorování, komparativní metoda). Druhá kapitola pak představuje pracný a pečlivý nástin historického vývoje kronik, přičemž autorka pracovala s relativně velkým množstvím historické a etnografické literatury. Uznání zaslouží i třetí kapitola – nástin vývoje odborného a vědeckého zájmu o kroniky, kapitola, již doplňuje příloha – soupis etnografických titulů věnovaných kronikám. Jádro práce však představuje mikrosonda do myšlení pěti kronikářů vybraných mikroregionů, s nimiž se kolegyni podařilo navázat kontakt. Tyto osobnosti se vyslovily k motivacím své práce kronikáře, ke svým předchůdcům, ke způsobům, jak se má vést kronika, ke smysluplnosti své práce i k jejímu společenskému ocenění a k současnému zákonu na ochranu dat, právě tak jako ke způsobům veřejné prezentace svých kronik a k výchově nástupců. Aby kolegyně získala plastický obraz osobností kronikářů, obraz, který zřejmě nebude odlišný ani v jiných mikroregionech, zkoumala, vedena tezemi Z. Vaněčkové, poměr respondentů k domovu, který je zároveň vztahem k hlavnímu městu, a poměr k současné společnosti. V závěrech pak přehledně představila výsledky svého výzkumu, výsledky, které doložily tezi o relativně stabilní charakteristice osobnosti kronikáře.

Práci tak lze vytknout pouze dvě závažnější věci. Zaprvé její autorka příliš nekonfrontovala výpovědi kronikářů s jejich vlastními díly – kronikami, zadruhé nerozpracovala na teoretické úrovni problémy utváření dějinného vědomí (paměti). Pravděpodobně mi unikl i výčet a rozbor předmětů – atributů domova, které schraňují informátoři ve svých domácnostech. I přes tyto výtky bych však předloženou práci sl. Šímové hodnotila na bakalářském stupni jako *výbornou*.

V Praze 29. srpna 2011

doc. PhDr. Blanka Soukupová, CSc.